

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4T/113/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617012064
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Rusnák
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7617012064.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Rusnáka a prísediacich Viliama Andráša a Mgr. Juraja Čurilla na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. septembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

- 1) P. M., A.. XX.X.XXXX Q. L., E. L., S. W. O., X. P.Y. XXXX/XX, E. X. A. Q., A., S.. Č.. Q. Ú. A. Q. S. E. X. D.,
- 2) P. T., A.. X.X.XXXX Q. O., E. X. A. Q., S. W. O., X. P.Y. XXXX/XX, E. X. A. Q., A.,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

dňa 6. apríla 2016 asi o 17.00 hod. v O., okres Spišská Nová Ves, na ulici X. P., pred rodinným domom Č.. XX, po predchádzajúcom incidente, napadli poškodeného C. Q., A.. XX.XX.XXXX tak, že obžalovaný P. M. na neho zaútočil s vidlami v rukách, pričom nimi smeroval do oblasti hlavy poškodeného, ktorý obranným nastavením rúk úder do oblasti hlavy vykryl, pričom bol tupou časťou vidlí zasiahnutý do palca pravej ruky, v dôsledku čoho utrpel otvorenú zlomeninu posledného článku, čo si vyžiadalo jeho liečenie a práceneschopnosť po dobu 28 dní a následne, keď poškodený v dôsledku útoku spadol na zem, obžalovaný P. T. hodil drevenú dosku do oblasti jeho tváre, čím mu spôsobil mnohopočetné pohmoždenie tváre, ktoré si vyžadovalo liečenie a práceneschopnosť v trvaní do 7 dní,

t e d a

obžalovaný P. M.

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

obžalovaný P. T.

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný P. M.

- prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona,
- prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona,

obžalovaný P. T.

prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

Obžalovaný P. M.:

Podľa § 44 Tr. zákona upúšťa od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zákona, pretože pokladá trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 12/2010 zo dňa 23.11.2010, právoplatný 9.12.2010, ktorým mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so skúšobnou dobou 3 rokov s probačným dohľadom s nariadeným výkonom trestu dňa 6.6.2012 s jeho vykonaním dňa 9.2.2020, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Obžalovaný P. T.:

Podľa § 44 Tr. zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladá súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečný vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 34/2017 zo dňa 24.4.2017 so súčasným zrušením výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 69/2016 zo dňa 30.6.2016, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku je obžalovaný P. M.W. povinný zaplatiť poškodenej poisťovni UNION zdravotná poisťovňa, a. s. Bajkalská 29A, 821 08 Bratislava, IČO: 36284831, škodu za náklady ošetrovania poškodeného vo výške 206,74 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podala na tunajšom súde obžalobu na obvineného P. M. Y. P. T. za skutok popísaný vo výroku tohto rozsudku, ktorý u obžalovaného P. M. kvalifikovala vo vzťahu k ublíženiu na zdraví ako zločin podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, inak právna kvalifikácia u obžalovaných bola zachovaná.

Obžalovaný P.A. M. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a následne vypovedal v podstate zhodne ako v prípravnom konaní. Uviedol, že v inkriminovanej dobe mala jeho svokra F. M. slovný incident s C. Q., ktorého prezývajú „C.“. Keď svokra prišla domov povedala o tom G. M., kde následne spolu odišli k C. Q.O., prezývanému „C.“ a hádali sa. On spoločne s P. T. išli po nich a zobrali ich odtiaľ do záhrady. Vtedy za nimi do záhrady prišiel poškodený C. Q. prezývaný „F.“, ďalej osoby s prezývkami „C.“ a „C.“, H. Q., pretože tam prišli sa biť, v rukách mali lopaty, vidly. On s P. T. nemal v rukách nič, oni nikoho nebili, keďže svokra hneď zavolala policajtov, ktorí tam prišli a vtedy tieto osoby utekali preč. Vtedy videl ako poškodený C. Q. spadol v kanáli, kde si vtedy asi zlomil palec. On ho teda neudrel s vidlou, poškodený si to všetko vymyslel. Vtedy aj vyšetrovateľ tlačil na poškodeného aby vypovedal proti nemu. Ďalej uviedol, že práve C. Q. napadol P. T., keďže ho chcel udrieť s vidlou, a aj ho udrel, ale na to hneď P. T. utekal naspäť do izby. Nevidel, že by P. T. poškodeného udrel, lebo v tom čase on sám už bol v izbe. Počas celého incidentu ho teda nevidel. Ďalej uviedol, že teda zranenie na palci poškodený utrpel pri páde, nevedel sa vyjadriť akým spôsobom poškodenému bolo spôsobené zranenie na hlave. Od bývalej družky poškodeného, ktorú volajú „W.“ sa dozvedel, že poškodený si zranenie na ruke spôsobil sám a to tak, že si ruku udrel dverami, že si dával na ruku ocot a bil po ruke lyžičkou. On sám však toto nevidel. V dobe kedy ich napadli tam okrem útočníkov, ktorí boli piati bola ešte I.D. M., F. M., G. M. Y. U. M..

Obžalovaný P. T. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Následne uviedol, že sám je poškodeným, keďže bol napadnutý. Uviedol, že do jeho záhrady prišli Q., vrátane poškodeného, ktorý sa mu vyhrážal s tým, že ho dostane do basy. On mu však nič neurobil. Ďalej obžalovaný uviedol, že poškodený si spôsobil zranenia sám, lebo si dával ruku do dverí, kde si ju začal lámať. Keďže ďalej sa vyjadril v podstate tak, že si už nepamätá vzhľadom na odstup času ako to bolo, bola prečítaná zápisnica o jeho výpovedi z prípravného konania, v ktorej uviedol, že poškodenému žiadnu dosku do tváre nehodil, práve poškodený na neho zaútočil s vidlami, on sa jeho úderu vyhol, a keďže držal na rukách svoje dieťa, zhodil poškodeného na zem a udrel ho dlaňou do oblasti krku. Následne s dcérou odišiel do domu,

poškodený odchádzal preč a po ceste spadol do kanála. Následne chcel od nich 100 € za to, že stiahne trestné oznámenie. Poukázal aj na to, že poškodený kvôli minulým konfliktom bol voči ich rodine zaujatý.

Poškodený C. Q. prezývaný „F.“ vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní s tým, že išiel v tom čase domov z roboty, kde na ceste pred rodinným domom č. XX stál obžalovaný P. M. a obžalovaný P. T.. P. M. mal v ruke vidlu a pýtal sa ho že čo je, bol opitý, zodvihol vidly a udrel ho po ruke. Hneď na to poškodený utekal a keďže sa mu šmykla noha, spadol na zem, vtedy P. T. zobral dosku a hodil do neho dosku zo vzdialenosti 3 - 4 metrov, trafil ho na nos a obočie. Poškodený na to odišiel domov, tiekla mu krv, a keď prišli policajti odišiel do nemocnice. Ďalej poškodený potvrdil, že následkom tohto konania po údere vidlou bol zasiahnutý do palca pravej ruky, čím utrpel zlomeninu, na ktorú bol liečený 28 dní, maródoval, mal na ruke sadru a nebol schopný práce, keďže v tom čase chodil na práce aktivačné, ktorú nemohol vykonávať, v dôsledku zranenia na ruke. Pokiaľ išlo o zranenie na hlave, mal opuchnuté oko a nevidel, a asi po 7 dňoch to bolo všetko v poriadku. Poškodený vylúčil, že by zranenie na palci mu bolo spôsobené pri páde a vylúčil tiež iný spôsob vzniku zranení na hlave ako po hodení laty na toto miesto.

Na hlavnom pojednávaní na rozdiel od prípravného konania bol poškodený podrobnejšie vypočutý k spôsobu vzniku jeho zranení s ohľadom aj na právnu kvalifikáciu skutku. Poškodený takto potvrdil a na hlavnom pojednávaní aj názorne ukázal, že obžalovaný P. M. ho udrel s vidlami v rukách tak, že ho vidlami udrel s náprahom, resp. švihom, vidly držal v ruke oboma rukami, pričom nevie ktorou časťou vidly mu zasiahol do palca, keďže následnému očakávanému úderu sa bránil tak, že ruku dal pred seba, resp. pred hlavu. Pokiaľ išlo o latu, ktorú do neho hodil obžalovaný P. T., táto bola dlhá asi meter alebo pol metra, nepamätal si aká bola široká. Na tieto okolnosti nebol poškodený v prípravnom konaní vôbec vypočutý.

Svedok C. Q. - synovec poškodeného, ktorého prezývajú „C.“ uviedol, že k nemu domov na adresu X. P. XX prišiel na kávu poškodený, následne odišiel vonku, odtiaľ svedok počul krik. Keď svedok hneď na to vyšiel von, videl, že poškodený bol skravený na ruke a tvári, a povedal mu, že ho napadol P. M. Y. P. T.. Títo boli vzdialení od poškodeného asi 5 až 6 metrov, viditeľnosť vonku bola dobrá, keďže bolo okolo 17,00 alebo 18,00 hod. Videl tiež, že P. M. mal v rukách vidly a P. T. v ruke latu, ktorá bola dlhá asi 1 meter. Následne zavolať policajtov a odišiel s poškodeným k lekárovi za účelom jeho ošetrenia.

Svedkyňa W. L. H. Q. - bývalá manželka poškodeného uviedla, že v dobe skutku, ktorý nevidela, bola doma, počula zvonku hádky a krik, ktorej účastníkom bol poškodený. Po bitke prišiel poškodený, na ktorom si nevšimla žiadne zranenia okrem toho, že jej hovoril, že sa tam pobil a že má zlomený prst. Uviedla však na otázku, či mal nejaké zranenia, že „on mal len ruku“, povedal jej, že ide k lekárovi. Tiež uviedla, že palec si potom ošetroval sám, že zranenie si spôsobil tiež sám, keďže si búchal lyžičkou po palci a že aj sám spadol. Tiež jej povedal, že urobí na P. M. podvod, hoci na otázky v tejto súvislosti nevedela ďalej nič uviesť, najmä prečo by to mal urobiť. Tvrdila, že poškodený aj doma normálne robil, hoci na druhej strane nevedela vôbec odpovedať akú konkrétnu činnosť vyvíjal alebo robil.

Svedkyňa G. M. - svokra obžalovaných uviedla, že v ten deň išla s dcérou F. M. N. C. Q. prezývaným „C.“ s tým, prečo nadáva jej dcére. Po hádke sa vrátila domov na dvor, kde na to tam prišiel H. Q. Š., C. Q., osoby s prezývkou „W. (C. Q.) Y. „. (L. L.) a prišli sa k nim biť. Mali v rukách vidly a lopaty a po nich hádzali kamene. Ona sama sa išla schovať do domu, a preto samotnú bitku nevidela, ale videla iba to, ako poškodený pri úteku od nich spadol do kanála na ruku a zakričal, že má ruku zlomenú. Dopočula sa aj to, že toto zranenie si mal spôsobiť sám.

Svedok U. M., ktorého zať je P. M. uviedol, že v ten deň mal vypité, pretože pil so svojim zaťom P. M. a na viac si už nepamätá. Nepamätá si už ani na to, čo vypovedal na polícii. Vzhľadom na to bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania kde uviedol, že jeho žena G. M. išla s dcérou F. O. Q. za účelom toho, aby objasnili prečo jej povedal neslušné slovo. Keď sa vrátili, hneď na to k nim na dvor prišli Q., kde bol aj poškodený, ktorí mali v ruke vidly a lopaty. Vtedy zobral deti a utekal s nimi do domu, avšak videl ako poškodený sa rozbehol a spadol do kanála, ktorý mal v záhrade. Obžalovaný P.Á. M. Y. P. T. po celý čas boli pri ňom a takto zostalo až do príchodu polície a preto to, že mali napadnúť poškodeného nevidel. K prečítanej výpovedi svedok uviedol, že výpoveď je pravdivá, hoci „je mimo z toho“, a preto si to nepamätá. Potvrdil však, že v tento deň pil pálenku, kde vypil asi 1 liter slivovice.

Zo súhlasom obžalovaných a prokurátora boli prečítané výpovede nasledovných svedkov:

Svedkyňa I. M. - bývalá družka P. M. a švagriná P. T. uviedla, že jej sestru F. M. nadával L. L., čo povedala ich mame G. M.. Následne išli k Q. aby to vyriešili, kde sa s nimi hádali. Keď sa vrátili, hneď za nimi prišli Q., a to s prezývkou „C., „“ (poškodený), C. Q.Š. prezývaný „W. Y. H. Q. s prezývkou „C.. Keď počula krik, utiekla s deťmi dnu a vonku zostal iba ich otec a obžalovaný P. T. Y. P. M.. Aj títo potom prišli do domu a boli tam až do príchodu policajtov. Samotný skutok teda nevidela.

Svedkovia ml. C. Q., L. L., O. M. Y. U. M. ako vypovedali v prípravnom konaní skutok nevideli, resp. sa v dobe skutku ani na mieste nenachádzali.

Svedkovia z radov policajtov OO PZ Krompachy a to G.. D. Y. Y. F. P. potvrdili, že medzi Q. Y. M. dochádza často ku konfliktom, ktoré riešia aj policajti. Obaja potvrdili, že po príchode na miesto v inkriminovanej dobe mal poškodený C. Q. poranený prst s tým, že bol napadnutý M.. Výpoveď ďalších policajtov P. O., F. D. Y. U. Š. neprispela k objasneniu skutkového stavu, keďže si na ten deň svedkovia nespomenuli.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia P. T. F., ktorý v prípravnom konaní vypracoval písomný znalecký posudok na objasnenie mechanizmu vzniku zranení poškodeného. Z tohto vyplynulo, že podľa dokumentácie poškodený C. Q. utrpel 6.4.2016 otvorenú zlomeninu posledného článku palca pravej ruky s vyklbením posledného článku, k tomu mnoho početné pomliaždenie tváre. Z hľadiska medicínskeho je možné obidve tieto poranenia hodnotiť ako poranenia ľahké, ich priebeh bol nekomplikovaný. Vo vzťahu k mechanizmu vzniku týchto poranení uviedol, že poranenia vznikli mechanizmom tupo pôsobiacej sily, ktorou bol zasiahnutý palec pravej ruky poškodeného a tvárová časť hlavy. Tento mechanizmus podľa výpovede zodpovedá tomu čo opakovane uvádzal poškodený C. Q. vo svojich výpovediach a v celkovom kontexte nezodpovedá tomu čo uvádzal P. M. Y. P. T.. To znamená, že poranenia mohli vzniknúť tým spôsobom, že bol napadnutý vidlami, s tým že mohol byť útok vedený proti hlave poškodeného, kde tento v reflexnom úkone nastavil pravú ruku a bol týmito vidlami zasiahnutý do palca pravej ruky kde vznikla jednak tržno - rozmliaždená rana k tomu aj vyklbenie posledného článku palca aj s jeho zlomeninou s minimálnym posunom úlomkov. Poškodený mohol byť zasiahnutý do tvárovej časti dreveným predmetom, mohlo sa jednať o takú časť dosky aká je uvedená v spise. A táto mohla spôsobiť mnoho početné pomliaždeniny a odreniny na tvári tak ako boli zdokumentované. Intenzita pôsobiacej sily pri zasiahnutí do tváre bola nízka. Pri zasiahnutí palca pravej ruky bola intenzita stredne vysoká až vysoká. Dobu liečenia určuje poranenie, ktoré si vyžaduje najdlhšiu dobu liečenia z tých poranení, ktoré poškodený mal. V danom prípade ide o zlomeninu palca pravej ruky s vyklbením, kde u poškodeného primeraná doba liečby odôvodnená jeho nesebestačnosťou by bola od 6.4.2016 do 27.4.2016, a teda 3 týždne v nadväznosti na vykonávanie bežných činností. Po tomto období najmä úchopová schopnosť ruky by sa obnovila v súvislosti s vykonávaním bežných činností, čiže ruka by bola funkčná. Pokiaľ by tupý úder smeroval priamo na hlavu poškodeného a došlo by k jej zasiahnutiu, mohlo dôjsť napr. k zlomenine lebečnej klenby, čo v prípade nízkej intenzity by z lekárskeho hľadiska mohol byť úraz ľahký. V prípade vysokej intenzity a priamemu úderu na hlavu poškodeného by mohlo dôjsť aj k ťažkým zraneniam, čo by nebolo vylúčené. Doba liečenia poškodeného do 22.8.2016 bola neprimeraná charakteru a závažnosti poranení a nebola odôvodnená ani konkrétnymi zraneniami. Znalec ďalej tiež uviedol, že poranenie nebolo spôsobené ostrou časťou vidly, ale iba tupou, čo nevylučuje, že mohlo byť spôsobené buď kovovou časťou vidly alebo aj drevenou. Lokalizácia týchto zranení poukazuje, že boli spôsobené nie jedným mechanizmom, ale rôznymi útokmi, ktoré pôsobili na rôzne časti tela, a to tvár a ruky poškodeného, čím bolo potvrdené, že nevznikli iným spôsobom (napr. jediným pádom, bežným udretím).

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané aj nasledovné listinné dôkazy:

- zo záznamov o priebehu služby policajtov OO PZ Krompachy vyplynulo, že v dobe o 17,00 hod. bolo preverované oznámenie poškodeného C. Q. v súvislosti s jeho napadnutím s tým, že následne sa dostavil sám po lekárskom ošetrení za účelom spísania trestného oznámenia.

- lekárske správy na č. I. 10 až 13 potvrdzujú, že poškodený bol prvotne ošetrený v nemocnici Krompachy, s.r.o. na chirurgickom oddelení dňa 6.4.2016 o 18,34 hod., kde aj následnými vyšetreniami boli potvrdené diagnózy, ktoré sú popísané vo výroku tohto rozsudku.

Na základe takto vykonaného dokazovania, súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil ako je popísaný vo výroku tohto rozsudku.

Z výpovedí oboch obžalovaných vyplynulo, že skutok nielenže nespáchali, ale aj popreli, že by k nemu došlo spôsobom akým popisovala obžaloba. Obžalovaný P. M., ako aj obžalovaný P. T. zhodne uviedli, že poškodeného neudreli, nezbili, nenapadli vidlou a ani latou, ktorú mu mal P. T. hodiť do hlavy. Obžalovaný P. T. prakticky tvrdil, že sa s poškodeným ani nedostal do fyzického kontaktu, obžalovaný P. T. zasa uviedol, že on sa vyhol úderu od poškodeného, ktorý na neho zaútočil s vidlami, tohto zhodil na zem, keďže predtým ho udrel dlaňou do krku.

Z dokazovania vyplynulo, že okrem poškodeného, a to aj napriek tvrdeniu, že v dobe skutku na mieste činu bolo viacero osôb, nikto samotný incident medzi obžalovanými a poškodenými nevidel.

Svedkovia, ktorí podporovali obžalovaných a boli s nimi v príbuzenskom vzťahu ako napríklad svedkyňa G. M., U. M., I.D. M. síce potvrdili, že na ich dvor prišli „Q. vrátane poškodeného C. Q., avšak hneď utekali domov a do incidentu sa nezapájali. Uviedli však, že títo mali v rukách vidly, lopaty a iné predmety.

Druhá skupina svedkov, ktorí podporovali poškodeného, keďže išlo o jeho príbuzných ako napr. synovec C. Q., W. L.Á. síce tvrdili, že k incidentu došlo, hoci ho sami nevideli, ale dozvedeli sa to od samotného poškodeného. Napriek tomu bývalá manželka poškodeného W. L. tvrdila, že zo strany poškodeného voči obžalovaným išlo o podvod.

Na podklade týchto všetkých možných a dostupných dôkazov, ktorými súd priebeh incidentu v nadväznosti na okruh dôkazov, ktoré navrhli procesné strany, súd zistil, že skutkový stav je nutné objasňovať z výpovedí priamych aktérov a to obžalovaných a poškodeného.

Hodnotiac výpovede obžalovaných, súd dospel k záveru, že ich obrana bola účelová, a to najmä pokiaľ išlo o tzv. ochranu obžalovaného P. M., resp. jeho konania, ktoré bolo právne kvalifikované ako zločin, za ktorý mu hrozil vysoký trest. Prakticky aj obžalovaný P. T., ako aj všetci svedkovia z radov rodinných príslušníkov obžalovaných poukazovali na to, že poškodený si mal spôsobiť zranenie na palci pravej ruky sám a to pádom. Podľa výpovede obžalovaných však mu ani nikto nespôsobil také zranenia na tvári, ktoré boli objektívne zistené lekárom.

V danom prípade súd vyhodnotil, že tvrdenia obžalovaných na rozdiel od výpovede poškodeného, ktorým objasňoval priebeh skutku a mechanizmus vzniku jeho zranení neboli hodnoverné a pravdivé. Oboch obžalovaných takto presvedčivo usvedčil zo spáchania skutku práve poškodený, ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní zhodne uviedol, že obžalovaný P. M. ho chcel udrieť do oblasti hlavy s vidlami, na hlavnom pojednávaní pri podrobnom vypočutí tento spôsob aj ukázal s tým, že obžalovaný držal vidly nad hlavou a s náprahom smeroval úder do oblasti jeho hlavy, v rámci obrany poškodený úder vykryl rukami, ktoré si dal pred hlavu a takto bol trafený do palca pravej ruky. Keďže sa snažil z miesta činu ujsť pošmykol sa, spadol, a vtedy obžalovaný P. T. mu hodil drevenú latu o dĺžke 0,5 až 1 meter do oblasti tváre. Týmto konaním mu boli spôsobené zranenia, ktoré ho obmedzovali v bežnej činnosti manuálnej práce vzhľadom na to, že bol prihlásený na tzv. aktivačné práce.

Tvrdenia poškodeného súd považoval za pravdivé, keďže boli v súlade so zisteniami znalca MUDr. T. F., ktorý za mechanizmus vzniku zranení poškodeného považoval opakované tupé údery jednak na oblasť palca pravej ruky, ako aj na tvár poškodeného a za veľmi pravdepodobný označil mechanizmus, ktorý popísal poškodený. Išlo pritom o mechanizmus, ktorý obžalovaní popreli, keďže v podstate takýmto spôsobom ani čiastočne nemali fyzický kontakt s poškodeným. Pre obžalovaných potom vyvstáva otázka, ako a kto mohol spôsobiť zranenia poškodenému, na ktoré bol ošetrovaný lekárom bezprostredne po incidente a hneď po tom, čo na miesto činu dorazila polícia, ako to vyplynulo zo záznamu o priebehu služby ako aj výpovedí policajtov OO PZ Krompachy. Tieto dôkazy vo svojom súhrne považoval súd za objektívne preukázané, navzájom si neodporujúce, ale naopak, s výpoveďou poškodeného celkom zjavne súladné, a to na rozdiel od výpovedí obžalovaných, ktoré boli v celkom zjavnom rozpore s týmito dôkazmi.

K obrane obžalovaných preto je potrebné dodať aj to, že táto okrem účelovosti bola aj celkom zjavne vymyslená, pokiaľ išlo o mechanizmus vzniku zranenia palca pravej ruky poškodeného pádom, čo vylúčil nielen poškodený ale aj súdny znalec, vrátane tzv. nevysvetlenia spôsobu akým by malo dôjsť k zraneniam na tvári poškodeného. Súd preto obžalovaným neuveril ohľadom ich výpovedí o celom skutkovom deji, kedy nie práve oni ale naopak rodina Q. ich mala prvotne napádať. V tejto súvislosti súd poukazuje na vzájomné konflikty oboch rodín z minulosti, čo potvrdila polícia, a preto nie je vylúčená určitá „zohratosť“ svedkov tak na jednej ako aj na druhej strane, pokiaľ išlo o popis skutkových konfliktov. V danom prípade bolo vylúčené, aby zranenie na palci pravej ruky s vyklbením posledného článku, ktoré zistil aj znalec, bolo spôsobené po nejakom naklepávaní lyžičkou poškodeným alebo opakovaným privieraním palca do dverí ako sa to snažili nahovoriť súdu niektorí svedkovia. Výpovede svedkov sa teda orientovali na základe toho, aký je ich momentálny vzťah buď k obžalovanému alebo poškodenému. Niektorí svedkovia ako je vyššie popísané ani na mieste činu neboli, hoci boli označení svedkami z radov rodinných príslušníkov obžalovaných ako osoby, ktoré sa mali incidentu zúčastniť. Na záver je potrebné k tomu uviesť, že súd hodnotil veľmi objektívne vykonané dôkazy, v spojitosti najmä s nezaujatým znaleckým posudkom o obsahu zranení poškodeného.

Znaleckým dokazovaním bol zistený aj rozsah zranení poškodeného a potrebná doba liečenia, ktorá bola 28 dní, u zranení na tvári potrebná do 7 dní. Táto doba súčasne z právneho hľadiska predstavuje dobu skutočného obmedzenia poškodeného v obvyklom spôsobe života.

Keďže vina obžalovaných bola jednoznačne a nepochybne dokázaná, súd ich uznal vinnými zo spáchania uvedeného skutku.

Na rozdiel od obžaloby súd skutok upravil, keďže nemal dostatočný podklad z vykonaného dokazovania ohľadne toho, že by obžalovaný P. M. zasiahol poškodeného kovovou časťou vidly, resp. kovovou časťou smeroval do oblasti hlavy poškodeného. V tomto smere súd na základe zistení, že zranenia poškodeného na palci mu boli spôsobené po tupom údere, upravil aj znenie skutkovej vety. Samotný poškodený nevedel uviesť, ktorou časťou vidly bol zasiahnutý, takže konštatovanie, že by išlo o kovovú časť vidly bolo tvrdenie, ktoré sa už od počiatku vyšetrovania javilo ako domnienka. V tomto smere súd poukazuje na to, že vyšetrovaním nebola náležite venovaná pozornosť priebehu skutkového deja ohľadom napadnutia vidlami, čiže postoje obžalovaného a poškodeného, náprah vidlami, vynaložená sila a pod., hoci právna kvalifikácia konania obžalovaného U. M. si to prinajmenšom zo strany kompetentných orgánov vyžadovala.

Aj na základe toho súd konštatoval, že obžalovaný P. M. sa dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, keďže inému úmyselne ublížil na zdraví. Uvedený prečin spáchal tým, že s vidlami udrel poškodeného do oblasti palca pravej ruky spôsobom popísaným vo výroku tohto rozsudku, čím mu spôsobil zranenia, ktoré si vyžiadali jeho liečenie po dobu 28 dní.

Skutok obžalovaného súd neposúdil ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť prakticky tak, že jeho konanie smerovalo k dokonaniu tohto trestného činu, kedy chcel v úmysle spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo zrejme v dôsledku zabránenia zasiahnutia poškodeného do oblasti hlavy prekrytím úderu rukami poškodeného. Nie každý úder na hlavu a to aj s prípadným použitím nástroja ako napr. vidly celkom zjavne nemusia viesť k záveru o zločine podľa § 155 Tr. zákona. V tomto prípade súd posudzoval konanie obžalovaného ako celok z hľadiska postavenia osôb, intenzity úderu a spôsobilosti zbrane, resp. nástroja, ktorým bol útok vykonaný. V prvom rade je nutné uviesť, že nebolo dokázané, že by poškodený bol udretý kovovou časťou vidly, ostrou časťou, vôbec ktorou časťou, pokiaľ vidly majú vo väčšine prípadov 3 tzv. zuby, alebo drevenou časťou, to znamená tzv. poriskom. V tomto smere nepomohla ani výpoveď poškodeného. Mechanizmus náprahu vidlami pri smerovaní na oblasť hlavy poškodeného by mohol naznačovať, že páchatel mal cieľ, t.j. úmysel spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu v prípade priameho zásahu na oblasť hlavy. Táto logická úvaha však bola narušená skutočnosťou, že síce na zraniteľný palec bola použitá pri údere stredná až vysoká sila, zatiaľ čo ako pripustil aj znalec, samotná hlava nemusela byť zasiahnutá strednou až vysokou intenzitou, čím by nedošlo k závažným zraneniam. Práve uvedené odlišuje moment, kedy sa skutok môže kvalifikovať aj čo i len pokus ublíženia na zdraví so spôsobením ťažkej ujmy na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, § 155 ods. 1 Tr. zákona. Preto súd rozhodol inak ako je popísané v obžalobe.

Obaja obžalovaní spáchali samostatne prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, s použitím § 138 písm. a) Tr. zákona, pretože sa dopustili fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, za ktorú je možné považovať vidly, ako aj drevenú latu, keďže tieto nástroje môžu útok voči telu urobiť dôraznejším. Obžalovaný P. M. uvedený prečin spáchal tým, že pred rodinným domom č. XX Q. O. A. J. X. P. ako verejne prístupnom mieste udral poškodeného vidlou, zatiaľ čo následne P. T. hodil drevenú dosku poškodenému do tváre. Ich konanie z hľadiska intenzity preukazuje, že došlo k spáchaniu uvedeného trestného činu.

Obžalovaní konali v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, keďže chceli porušiť záujem chránený trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu verejného poriadku a obžalovaný P. M. aj ochranu života a zdravia ľudí pred fyzickými útokmi.

Obžalovaný P. M. je bez pracovného pomeru, je slobodný a bezdetný, z miesta bydliska nemá negatívnu charakteristiku, v roku 2017 sa dopustil drobného priestupku na úseku dopravy. Z odpisu z registra trestu vyplynulo, že v minulosti bol 6-krát odsúdený, z toho od roku 2010 4-krát, pričom mu boli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody prevažne pre majetkovú trestnú činnosť a pre zločin lúpeže. V konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 12/2010 bol odsúdený rozsudkom zo dňa 23.11.2010 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov so skúšobnou dobou s probačným dohľadom v trvaní 3 rokov, t.j. do 21.1.2013, vo veci bol nariadený výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia dňa 6.6.2012 s výkonom ktorého bol 6.2.2014 podmienenčne prepustený, následne bol nariadený zvyšok trestu odňatia slobody, pričom uvedený trest vykonal celý dňa 9.2.2020. Následne bol odsúdený v konaní sp. zn. 3T 12/2012 nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorý vykonal 24.4.2012. Trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 1T 25/2016 zo dňa 5.5.2016 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, ktorý vykonal vo výmere 3 mesiacov dňa 3.9.2016. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 122/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.9.2019 bol odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. c) Tr. zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý v súčasnosti vykonáva. Obžalovaný P. T. je slobodný, je otcom maloletého dieťaťa, z miesta bydliska má neutrálnu charakteristiku, často sa dopúšťa priestupkov a to aj proti občianskemu spolunažívaniu. Podľa odpisu z registra trestov bol v minulosti 11-krát odsúdený, a to všetko od roku 2010, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. V roku 2015 bol odsúdený v konaní 3T 209/2014 na trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so skúšobnou dobou do 20.2.2017, bol mu nariadený výkon trestu dňa 10.4.2019. Trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 2T 69/2016 zo dňa 30.6.2016 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. b) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 22.2.2017. Tento trest bol zrušený trestným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 24.4.2017 sp. zn. 5T 34/2017 z dôvodu odsúdenia na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pričom uvedený trest vykonal dňa 12.12.2017. Vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 3T 209/2014 nastúpil výkon trestu dňa 20.5.2019.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z ustanovení § 31 Tr. zákona a § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osoby obžalovaných, ich pomery, možnosti ich nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

V nadväznosti na vyššie uvedené zásady s prihliadnutím aj na to, že trest má čo najmenej postihovať rodiny obžalovaných, súd zistil, že obžalovaný P. M. vykonáva dlhodobý trest odňatia slobody na podklade rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 2T 122/2017, pričom trest z rozsudku sp. zn. 4T 12/2010 vykonal 9.2.2020.

Podľa § 44 Tr. zákona, súd rozhodol o upustení od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zákona u tohto obžalovaného, keďže trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu

Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 12/2010 považoval za dostatočný. Uvedený trest nebol vykonaný ku dňu spáchania prejednávaneho skutku, resp. trestného činu. Tento trest bol dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravy obžalovaného s ohľadom aj na jeho ďalšie obmedzenie osobnej slobody ďalším výkonom trestu odňatia slobody. Niet pochyb pritom, že vzhľadom na nevykonanie predošlého trestu išlo o tzv. ďalší trest podľa § 43 Tr. zákona.

Obžalovanému P. T. podľa § 44 Tr. zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka nepodmienečne, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 34/2017 s následným zrušením výroku o treste trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 2T 69/2016 považoval za dostatočný. Nebolo totiž pochyb, že v danom prípade (ak by nedošlo k upusteniu) by obžalovanému musel byť uložený súhrnný trest odňatia slobody, keďže trestnej činnosti sa dopustil skôr ako bol mu doručený trestný rozkaz zo dňa 30.6.2016 v konaní sp. zn. 2T 69/2016. V danom prípade s prihliadnutím na okolnosti jeho trestnej činnosti, ako aj následok, nebolo potrebné obžalovanému ukladať prísnejší trest odňatia slobody.

Súd v súvislosti s rozhodovaním o škode zaviazal obžalovaného P. M. zaplatiť poškodenej poisťovni tzv. regresnú náhradu spočívajúcu v nákladoch za ošetrovanie poškodeného v sume 206,74 €, o výške ktorej a nároku poisťovni nemal žiadne pochybnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.